

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Dedovanje](#) > [Dedovanje](#) > Greece

Dedovanje

Grčija

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s [Svetom notariatov EU \(CNUE\)](#).

1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?

A. Dedovanje na podlagi izjave volje je mogoče samo z oporoko (člena 1710 in 1712 civilnega zakonika).

Določene so naslednje vrste oporoke:

(a) Redne oporoke:

- Lastnoročna oporoka: v celoti in lastnoročno jo napiše, datira in podpiše oporočitelj (brez uporabe mehanskih naprav) (členi 1721 do 1723 civilnega zakonika). Take oporoke ni treba predložiti nobenemu organu. Po smrti oporočitelja *mora vsak, ki hrani lastnoročno oporoko, ko izve za smrt oporočitelja, brez namernega odlašanja oporoko predložiti v objavo sodniku okrožnega civilnega sodišča, ki ima sedež v kraju zadnjega stalnega ali začasnega prebivališča oporočitelja ali njegovega stalnega prebivališča, oziroma kateremu koli grškemu konzularnemu organu, če oseba, ki hrani oporoko, prebiva v tujini* (člena 1774 in 1775 civilnega zakonika).
- Tajna oporoka: napravi jo oporočitelj in jo v zaprti kuverti izroči notarju v navzočnosti treh prič ali dveh notarjev in ene priče. Notar mora po smrti oporočitelja *brez namernega odlašanja izvirnik oporoke osebno izročiti sodniku okrožnega civilnega sodišča, ki ima sedež na območju, kjer je sedež notarske pisarne* (členi 1738 do 1748 in 1769 civilnega zakonika).
- Javna oporoka: oporočitelj jo izreče pred notarjem v navzočnosti treh prič ali pred dvema notarjema v navzočnosti ene priče. Sestavi se notarski zapis. Ta vsebuje oporoko, hrani pa ga notar, ki mora, *ko izve za smrt oporočitelja, brez namernega odlašanja izvod notarskega zapisa poslati sodniku okrožnega civilnega sodišča, ki ima sedež na območju, kjer je sedež notarja* (členi 1724 do 1737 in 1769 civilnega zakonika).

(b) Izredne oporoke:

V izjemnih okoliščinah se lahko oporoka napravi na krovu ladje (členi 1749 do 1752 civilnega zakonika), napravijo pa jo lahko tudi vojaki na vojaških misijah (členi 1753 do 1756 civilnega zakonika) ali osebe v osamitvi (člen 1757 civilnega zakonika). Izredno oporoko je treba nemudoma predložiti najbližjemu grškemu konzularnemu organu v tujini ali notarju v Grčiji in jo priglasiti pristojnemu nadzornemu organu (člena 1761 in 1762 civilnega zakonika). Izredna oporoka postane neveljavna neposredno po izteku treh mesecev od datuma, ko izjemne okoliščine za oporočitelja prenehajo, če je ta še živ (členi 1758 do 1760 civilnega zakonika).

Vse oporoke so enako veljavne, s poznejšo oporoko pa se prejšnja prekliče, če oporočitelj prejšnjo oporoko izrecno prekliče ali če so določbe poznejše oporoke v nasprotju z določbami prejšnje oporoke ali se od njih

razlikujejo. V slednjem primeru se s poznejšo oporoko prekličejo samo deli prejšnje oporoke, ki so z njo v nasprotju (členi 1763 do 1768 civilnega zakonika).

Oporočitelj mora biti v vsakem primeru poslovno sposoben, delovati mora po svoji prosti volji in mora izpolnjevati zakonske zahteve za zakonitost posamezne vrste oporoke.

B. Lahko se sklene tudi darilna pogodba za primer smrti (členi 2032 do 2035 civilnega zakonika). Vendar se v tem primeru obdarjenec ne šteje za dediča ali univerzalnega pravnega naslednika darovalca.

C. Skupna oporoka (to je oporoka, ki jo dve ali več oseb napravita v enem aktu) je prepovedana z zakonom (člen 1717 civilnega zakonika).

D. Prepovedano je tudi dogovarjanje o prihodnjem dedovanju (člen 368 civilnega zakonika).

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

A. Lastnoročne oporoke ni treba predložiti določenemu organu. Iz varnostnih razlogov pa jo lahko oporočitelj izroči v hrambo notarju (člen 1722 civilnega zakonika).

B. Tajne oporoke in javne oporoke je treba predložiti notarju, pri čemer je treba sestaviti ustrezen notarski zapis (člena 1743 in 1732 civilnega zakonika).

C. Izredno oporoko je treba prigrasiti nadzornemu organu in jo nemudoma predložiti najbližjemu grškemu konzularnemu organu v tujini ali notarju v Grčiji (člena 1761 in 1762 civilnega zakonika).

D. Ob smrti oporočitelja *mora notar, ki hrani oporoko, v primeru javne oporoke izvod poslati sodniku okrožnega sodišča, v primeru tajne ali izredne oporoke pa mora izvirnik osebno predložiti v objavo sodniku okrožnega sodišča, ki ima sedež na območju, kjer je sedež notarja* (členi 1769 do 1780 civilnega zakonika in členi 807 do 811 zakonika o civilnem postopku). Vsak, ki hrani lastnoročno oporoko, mora, ko izve za smrt oporočitelja, brez namerne odlašanja oporoko predložiti v objavo sodniku okrožnega civilnega sodišča, ki ima sedež v kraju zadnjega stalnega ali začasnega prebivališča oporočitelja ali njegovega stalnega prebivališča (člena 1774 in 1775 civilnega zakonika ter členi 807 do 811 zakonika o civilnem postopku). Če oseba, ki hrani oporoko, živi v tujini, jo lahko predloži kateremu koli grškemu konzularnemu organu.

E. Oseba, ki najde ali hrani lastnoročno oporoko in je nemudoma ne predloži pristojnemu organu, se lahko civilno ali kazensko preganja, če je ta oseba dedič, pa se ji odvzame dedna pravica (členi 914, 902, 903 in 1860 civilnega zakonika, člen 811 zakonika o civilnem postopku ter člena 222 in 242 kazenskega zakonika).

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

A. Potomci in starši pokojnika ter preživeli zakonec pokojnika ali preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo, ki naj bi bili poklicani k dedovanju kot zakoniti dediči, so upravičeni do nujnega deleža na zapuščini (člen 1825 civilnega zakonika in člen 11 zakona 3719/2008).

B. Nujni delež na zapuščini ustreza polovici zakonitega deleža. Pravni upravičenec do tega deleža se vključi kot zakoniti dedič tega deleža (člen 1825 civilnega zakonika).

C. Metoda, ki se uporablja za izračun navedenega deleža, je zapletena. Upoštevajo se obdavčljive koristi, ki jih je upravičenec od pokojnika že prejel, in skupna (ocenjena) vrednost zapuščine (členi 1830 do 1834 civilnega zakonika).

D. Za vsako omejitev, ki je upravičencu do deleža naložena z oporoko, se šteje, da ni bila zapisana v delu, v katerem se nanaša na nujni delež na zapuščini (člen 1829 civilnega zakonika). Z vložitvijo tožbe za izpodbijanje darila, ki ni bilo dano iz ljubezni, lahko upravičenec do deleža doseže razveljavitev darila, ki ga je pokojnik dal za časa svojega življenja, če zapuščina, ki ob smrti pokojnika še obstaja, ne zadošča za kritje nujnega deleža. Pravica do vložitve tožbe zastara dve leti po smrti pokojnika (členi 1835 do 1838 civilnega zakonika).

E. Zakoniti upravičenec do nujnega deleža ne prejme nujnega deleža na zapuščini, če ga je pokojnik razdedinil

(členi 1839 do 1845) ali mu je odvzeta dedna pravica (členi 1860 do 1864). Zakoniti upravičenec do nujnega deleža se lahko odpove dediščini (členi 1847 do 1859 civilnega zakonika) ali se odpove pravici do nujnega deleža (člen 1826 civilnega zakonika).

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Pri zakonitem dedovanju obstaja šest dednih redov. Oseba, vključena v en dedni red, ni poklicana k dedovanju, če je k dedovanju pred njo iz predhodnega dednega reda poklicana druga oseba (člen 1819 civilnega zakonika):

A. Potomci pokojnika so poklicani k zakonitemu dedovanju v prvem dednem redu. Dedovanje se določi po družinskih deblih. Najbližji potomec izključi iz dedovanja bolj oddaljene potomce iz istega družinskega debla. Otroci dedujejo po enakih delih (člen 1813 civilnega zakonika).

V prvi dedni red je vključen tudi preživeli zakonec, ki prejme četrtno zapuščine (člen 1820 civilnega zakonika).

V prvi dedni red je prav tako vključena preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo in ki prejme šestino zapuščine (člen 11 zakona 3719/2008).

B. V drugi dedni red so vključeni starši, bratje in sestre pokojnika ter otroci in vnuki brata ali sestre pokojnika, ki sta umrla pred pokojnikom ali sta se odpovedala dednim pravicam oziroma so jima bile te pravice odvzete. Starši, bratje in sestre pokojnika ter otroci in vnuki brata ali sestre, ki sta umrla pred pokojnikom ali sta se odpovedala dednim pravicam oziroma so jima bile te pravice odvzete, dedujejo po načelu vstopne pravice (člen 1814 civilnega zakonika).

Če so v istem dednem redu kot starši, bratje in sestre, otroci ali vnuki bratov in sester tudi polbratje in polsestre, ti prejmejo polovico deleža, ki pripada bratom in sestram. Polovični delež prejmejo tudi otroci ali vnuki bratov in sester, ki so umrli pred pokojnikom ali so se odpovedali dednim pravicam oziroma so jim bile te pravice odvzete (člen 1815 civilnega zakonika).

V drugi dedni red je vključen tudi preživeli zakonec, ki prejme polovico zapuščine (člen 1820 civilnega zakonika).

V drugi dedni red je prav tako vključena preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo in ki prejme tretjino zapuščine (člen 11 zakona 3719/2008).

C. Stari starši ter otroci in vnuki izmed potomcev pokojnika so pri zakonitem dedovanju poklicani k dedovanju v tretjem dednem redu.

Če so ob smrti pokojnika stari starši po obeh straneh še živi in se niso odpovedali dedni pravici oziroma jim ta ni bila odvzeta, so edini upravičenci do zapuščine in jo dedujejo po enakih delih.

Če ob smrti pokojnika stari starš po očetovi ali materini strani ni več živ ali se je odpovedal dedni pravici oziroma mu je ta bila odvzeta, namesto njega dedujejo njegovi otroci ali vnuki. Če ni otrok ali vnukov oziroma so se ti odpovedali svojim dednim pravicam ali so jim bile te odvzete, delež osebe, ki je umrla oziroma se je odpovedala dedni pravici ali ji je bila ta odvzeta, preide na dedka ali babico po isti strani, če pa takega starega starša ni oziroma se je ta odpovedal dedni pravici ali mu je bila ta odvzeta, delež preide na njegove otroke in vnuke.

Če ob smrti pokojnika dedek in babica po očetovi ali materini strani nista več živa oziroma sta se odpovedala dedni pravici ali jima je bila ta odvzeta ter nimata otrok ali vnukov oziroma so se njuni otroci in vnuki odpovedali svoji dedni pravici ali jim je bila ta odvzeta, so edini upravičenci dedek ali babica ter njuni otroci in vnuki po drugi strani.

Otroci dedujejo zapuščino po enakih delih in izključijo iz dedovanja vnuke iz istega družinskega debla. Vnuki dedujejo zapuščino po načelu vstopne pravice (člen 1816 civilnega zakonika).

V tretji dedni red je vključen tudi preživeli zakonec, ki prejme polovico zapuščine (člen 1820 civilnega zakonika).

V tretji dedni red je prav tako vključena preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo in ki prejme tretjino zapuščine (člen 11 zakona 3719/2008).

D. Prastarši pokojnika so poklicani k zakonitemu dedovanju v četrtem dednem redu in dedujejo po enakih delih

ne glede na vrsto (člen 1817 civilnega zakonika).

V četrti dedni red je vključen tudi preživeli zakonec, ki prejme polovico zapuščine (člen 1820 civilnega zakonika).

V četrti dedni red je prav tako vključena preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo in ki prejme tretjino zapuščine (člen 11 zakona 3719/2008).

E. V peti dedni red je prav tako vključen preživeli zakonec ali preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo, in prejme celotno zapuščino (člen 1821 civilnega zakonika in člen 11 zakona 3719/2008).

Preživeli razvezani zakonec in preživela oseba, s katero je pokojnik sklenil registrirano partnerstvo, ki je prenehalo za časa pokojnikovega življenja, nista vključena v zakonito dedovanje.

Preživeli zakonec, zoper katerega je pokojnik vložil tožbo za razvezo zakonske zveze z veljavnimi razlogi za razvezo, je izključen iz zakonitega dedovanja (člen 1822 civilnega zakonika).

F. Grška država je poklicana k zakonitemu dedovanju v šestem dednem redu in prejme celotno zapuščino ob odgovornosti za zapustnikove dolgove (člen 1824 civilnega zakonika in člen 118 zakona o civilnem zakoniku).

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

V zapuščinskih zadevah je pristojno zapuščinsko sodišče, tj. *okrožno civilno sodišče* na območju, kjer je imel pokojnik ob smrti stalno prebivališče ali, če ni imel stalnega prebivališča, začasno prebivališče, oziroma, če ni imel začasnega prebivališča, *okrožno sodišče v glavnem mestu države* (člena 30 in 810 zakona o civilnem postopku).

Pristojni so tudi notarji v Grčiji in grški konzularni organi v tujini, ki sestavljajo in hranijo oporoke.

Pristojni so tudi grški davčni organi, ki prejmejo napoved za odmero davka na dediščino in odmerjajo davke na dediščino.

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

V zvezi z vprašanji 5(b) do (d): Tajništvu zapuščinskega sodišča se predložijo naslednje izjave:

- izjava o odpovedi dediščini, ki jo poda dedič (oporočni dedič, neoporočni dedič, zakoniti dedič). Odpoved je treba uveljaviti v štirih mesecih od datuma, ko je bila stranka, ki podaja odpoved, obveščena o uvedbi dedovanja in o razlogih za uvedbo. Če je pokojnik ali dedič prebival v tujini, se rok za odpoved podaljša na eno leto (člen 812 zakonika o civilnem postopku in členi 1847 do 1859 civilnega zakonika);
- izjava o sprejemu dediščine ob odgovornosti za zapustnikove dolgove (člen 812 zakonika o civilnem postopku in členi 1902 do 1912 civilnega zakonika);
- izjava o sprejemu ali zavrnitvi funkcije izvršitelja oporoke ali o odpovedi navedeni funkciji (člen 812 zakonika o civilnem postopku in členi 2017 do 2031 civilnega zakonika).
- izjava o sprejetju imenovanja za skrbnika ležeče zapuščine ali odpovedi takemu imenovanju (člen 812 zakonika o civilnem postopku in členi 1865 do 1870 civilnega zakonika).

6 Kratek opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ

na lastno pobudo).

A. Dedič lahko v roku za odpoved dediščini (tj. štiri mesece ali eno leto, če je pokojnik ali dedič ob uvedbi dedovanja prebival v tujini – člen 1847 civilnega zakonika) tajništvu zapuščinskega sodišča (*člen 810 zakonika o civilnem postopku določa, katero zapuščinsko sodišče je pristojno*) izjavi, da sprejema dediščino ob odgovornosti za zapustnikove dolgove. V tem primeru je dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, odgovoren za prevzem obveznosti v zvezi z zapuščino do njene vrednosti (člena 1902 in 1904 civilnega zakonika).

Dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, mora v štirih mesecih popisati vrednost zapuščine. Zapuščina je del premoženja, ki je ločen od osebnega premoženja dediča. Dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, mora poplačati zapustnikove upnike in nato volilnojemnike. Ob odpovedi dediščini mora dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, zapuščinsko sodišče zaprositi za dovoljenje (členi 1902 do 1912 civilnega zakonika ter členi 812 in 838 do 841 zakonika o civilnem postopku).

B. Zapustnikovi upniki ali dediči lahko pri zapuščinskem sodišču zahtevajo sodno likvidacijo zapuščine (člen 1913 civilnega zakonika). Sodišče mora odrediti likvidacijo zapuščine na zahtevo dediča, odgovornega za zapustnikove dolgove, ki v tem primeru premoženje iz zapuščine prenese na upnike, s čimer je razrešen vseh obveznosti (člen 1909 civilnega zakonika).

Zapuščinsko sodišče imenuje likvidacijskega upravitelja, ki upnike pozove k prijavi terjatev. Poravnava terjatev upnikov ima prednost pred terjatvami volilnojemnikov (členi 1913 do 1922 civilnega zakonika).

C. Če dedič ni znan (ležeča zapuščina), zapuščinsko sodišče imenuje skrbnika ležeče zapuščine, ki je odgovoren za upravljanje zapuščine in poplačilo upnikov, dokler se ne najde dedič (členi 1865 do 1870 civilnega zakonika).

D. Če je bil pokojnik že v stečaju, se na zapuščini nadaljuje stečajni postopek.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali volilnojemnik?

A. Zapuščina samodejno preide na dediča ob smrti pokojnika. Načeloma torej ni potreben izrecen akt o sprejemu dediščine (člen 1846 civilnega zakonika).

B. Če dedič s svojim vedenjem pokaže, da želi postati dedič (z udeležbo v zapuščinskem postopku), se šteje, da je molče sprejel dediščino (člen 1849 civilnega zakonika).

C. Če dedič v predpisanem roku ne uveljavi pravice do odpovedi dediščini (tj. štiri mesece ali eno leto, če je pokojnik ali dedič ob uvedbi dedovanja prebival v tujini – člen 1847 civilnega zakonika), se domneva, da je dediščino sprejel (člen 1850 civilnega zakonika).

D. Izjema od načela samodejne pridobitve dediščine velja, kadar je predmet dedovanja lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičnini. V tem primeru je treba akt o sprejemu dediščine ali potrdilo o dedovanju vknjižiti pri matičnem uradu ali zemljiški knjigi, dedič pa pridobi stvarno pravico z učinkom za nazaj od datuma smrti pokojnika (členi 1846, 1193, 1195 in 1198 civilnega zakonika).

8 So dediči odgovorni za dolgove pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

A. Dedič kot univerzalni pravni naslednik pokojnika odgovarja za obveznosti v zvezi z zapuščino tudi s svojim premoženjem, v nasprotju z volilnojemniki, ki so singularni nasledniki pokojnika (člen 1901 civilnega zakonika).

B. Dedič lahko v roku za odpoved dediščini (tj. štiri mesece ali eno leto, če je pokojnik ali dedič ob uvedbi dedovanja prebival v tujini – člen 1847 civilnega zakonika) tajništvu zapuščinskega sodišča izjavi, da sprejema dediščino ob odgovornosti za zapustnikove dolgove. V tem primeru je dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, odgovoren za prevzem obveznosti v zvezi z zapuščino do njene vrednosti (člena 1902 in 1904 civilnega zakonika).

C. Dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, mora v štirih mesecih popisati vrednost zapuščine. Zapuščina je del premoženja, ki je ločen od osebnega premoženja dediča. Dedič, ki prevzame odgovornost za

zapustnikove dolgove, mora poplačati zapustnikove upnike in nato volilojemnike. V primeru odpovedi dediščini mora dedič, ki prevzame odgovornost za zapustnikove dolgove, zapuščinsko sodišče zaprositi za dovoljenje (členi 1902 do 1912 civilnega zakonika ter členi 812 in 838 do 841 zakonika o civilnem postopku).

D. V okviru odgovornosti za zapustnikove dolgove lahko zapustnikovi upniki pri zapuščinskem sodišču zahtevajo sodno likvidacijo zapuščine (člen 1913 civilnega zakonika). Sodišče mora odrediti likvidacijo zapuščine na zahtevo dediča, odgovornega za zapustnikove dolgove, ki v tem primeru premoženje iz zapuščine prenese na upnike, s čimer je razrešen vseh obveznosti (člen 1909 civilnega zakonika).

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Za vknjižbo nepremičnega premoženja, ki je podedovano, se zahteva javna listina (navadno notarski zapis o sprejemu dediščine ali potrdilo o dedovanju). To je treba predložiti pristojnemu organu (matični urad ali zemljiška knjiga), ki deluje v kraju, kjer je premoženje.

Več informacij: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

V grškem dednem pravu dedič zapuščino pridobi neposredno ob smrti pokojnika, brez posredovanja zastopnika ali upravitelja (člena 983 in 1846 civilnega zakonika).

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Sam dedič, ki tako postane upravitelj premoženja iz zapuščine. Če je dedičev več, zapuščino do delitve upravljajo skupaj (členi 1884 do 1894 civilnega zakonika).

Pokojnik lahko v oporoki (dediči pa s sporazumom ali zahtevkom, ki se vloži pri zapuščinskem sodišču) imenuje izvršitelja oporoke, ki je odgovoren za upravljanje in delitev zapuščine (členi 2017 do 2031 civilnega zakonika).

Če dedič ni znan (ležeča zapuščina), zapuščinsko sodišče imenuje skrbnika ležeče zapuščine, ki je odgovoren za upravljanje zapuščine, dokler se ne najde dedič (členi 1865 do 1870 civilnega zakonika).

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Dedič, ki je odgovoren za zapustnikove dolgove, upravlja zapuščino, dokler niso poplačani zapustnikovi upniki (členi 1902 do 1912 civilnega zakonika).

Na podlagi zahtevka, ki ga kateri koli upnik ali dedič vloži pri zapuščinskem sodišču, se lahko izda odredba o sodni likvidaciji zapuščine, ki jo vodi likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje zapuščinsko sodišče (členi 1913 do 1922 civilnega zakonika).

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

A. Katera koli zainteresirana oseba (dedič, volilojemnik, skrbnik, izvršitelj oporoke, zapustnikovi upniki, kupec premoženja iz zapuščine) lahko od *sodnika okrožnega civilnega sodišča, pristojnega za obravnavanje zapuščinskih zadev*, zahteva izdajo potrdila o dedovanju v okviru nepravdnega postopka (člen 819 zakonika o civilnem postopku).

B. Potrdilo o dedovanju je dokument, ki ga izda *sodnik okrožnega civilnega sodišča, pristojen za obravnavanje zapuščinskih zadev*, in v katerem so navedene informacije v zvezi z dedovanjem (sposobnost in pravice, dedni delež) (člen 1961 civilnega zakonika in člen 820 zakonika o civilnem postopku). Potrdilo o dedovanju je lahko individualni dokument (če potrjuje sposobnost in delež ene same osebe) ali skupni dokument (če je izdan

skupnim dedičem ali več kot eni osebi) (člen 1960 civilnega zakonika).

C. Za osebo, ki je v potrdilu o dedovanju navedena kot dedič, volilojemnik, skrbnik ali izvršitelj oporoke, se domneva, da ima sposobnost in zadevne pravice, navedene v potrdilu. Tako domnevo je mogoče izpodbijati (člen 821 zakonika o civilnem postopku in člen 1962 civilnega zakonika).

D. Potrdilo o dedovanju je verodostojna listina. Vse tretje osebe, ki z osebo, ki je v potrdilu o dedovanju navedena kot dedič, v dobri veri sklepajo posle, so zaščitene (člen 822 zakonika o civilnem postopku in člen 1963 civilnega zakonika).

E. Če se izda neustrezno potrdilo o dedovanju, se prekliče, spremeni, razveljavi in odpravi na podlagi rednih in izrednih pravnih sredstev, vloženih zoper sodno odločbo o izdaji potrdila o dedovanju (členi 1964 do 1966 civilnega zakonika ter člena 823 in 824 zakonika o civilnem postopku).

F. Če je predmet dedovanja stvarna pravica na nepremičnem premoženju, lahko dedič potrdilo o dedovanju ustrezno vknjiži (členi 1846, 1193, 1195 in 1198 civilnega zakonika).

G. Poleg potrdila o dedovanju so na voljo še druga dokazila o sposobnosti in pravicah dediča (npr. kopija oporoke, potrdila o osebem stanju, ugotovitveni tožbeni zahtevek itd.).

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

 Zadnja posodobitev: 11/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.